

opusdei.org

Meditacije: ponedjeljak drugog tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Prepoznavanje vlastite potrebitosti kako bismo otvorili srce božanskom milosrđu
 - Ljubiti druge Božjom ljubavlju
 - Božanski i majčinski pogled
-

ZAPOČINJEMO drugi tjedan korizme slušajući pokajničku molitvu proroka Danijela: „Mi sagriješismo, mi bezakonje počinismo, zlo učinismo, odmetnusmo se i udaljismo od zapovijedi i naredaba tvojih” (*Dan 9,5*). Unatoč tome što narod Izraela nije htio slušati Gospodinov glas, Bog je ostao vjeran svojim obećanjima. Stoga prorok nastavlja svoju molitvu ispunjenu nadom: „Ah Gospodine moj, Bože veliki i strahoviti, koji čuvaš Savez i naklonost onima koji tebe ljube... U Gospodina je Boga našega smilovanje i oproštenje” (*Dan 9,4.9*).

Poziv na obraćenje, posebno važan tijekom korizme, proizlazi iz Božjeg srca punog milosrđa. To nije vapaj Boga koji želi obračunati s ljudskim grijehom, već ljubav Oca koji se sažalijeva nad našom slabošću, da bi je iscijelio i vratio nam život.

„Ponovno pad...i to kakav pad!
Očajavati? Ne: ponizi se i uteci se po

Mariji, svojoj Majci, Milosrdnoj
Ljubavi Isusovoj. – Jedan *miserere* i
gore srce! – Počni iznova.“[1]

Obratiti se Gospodinu i priznati
vlastite grijehe, kao što je to učinio
prorok Danijel, prvi je korak prema
unutarnjoj obnovi i otvaranju
Božanskom milosrđu. Bog je vjeran i
čeka naš odgovor. Pouzdajući se u
Njegovo milosrđe, pokazat ćemo mu
svoje rane i dopustiti mu da nas
iscijeli. S jednostavnošću i smjelošću
djece, govorimo mu: „Gospodine, ne
postupaj s nama po grijesima našim“
(usp. Ps 103,10).

ISKUSTVO Božje ljubavi potiče nas da
se i prema ljudima oko sebe
odnosimo s istim milosrđem. „Kako
Otac ljubi, tako čine i njegova
djeca.“[2] Onaj tko se osjeća

shvaćenim i voljenim, lakše razumije i ljubi druge.

Gospodinove riječi u današnjem Evanđelju potiču nas da imamo veliko srce, s osjećajima i reakcijama sličnim njegovima: „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan. Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte, i nećete biti osuđeni. Praštajte, i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se“ (Lk 6,36-38). Put na koji nas Isus poziva uključuje vrlo konkretne upute za naš svakodnevni život: „*Budite milosrdni... ne sudite... ne osuđujte... praštajte... dajte.*“ To je život u kojem je sam Bog naš uzor, kako bismo bili „usklađeni s ovim Srcem, 'bogatim milosrđem', koje nas poziva da ljubimo sve, čak i one koji su daleko i naše neprijatelje, oponašajući nebeskog Oca koji poštuje slobodu svakoga i privlači sve k sebi nepobjedivom snagom svoje vjernosti.“[3]

Živo osvješćivanje vlastitih grijeha i koliko nam je potrebna Božja strpljivost otvara vrata našeg srca za suosjećanje prema braći i sestrama. Nikada ne smijemo zaboraviti da Isus postavlja našu spremnost na oprost drugima kao uvjet da i nama bude oprošteno: „Jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti“ (Lk 6,38).

„BOŽJA nas riječ uči da su naša braća i sestre produžetak Utjelovljenja za svakoga od nas... Način na koji postupamo prema drugima ima transcendentnu dimenziju.“[4] Kada steknemo ovu nadnaravnu mudrost, učimo vidjeti Krista u svakoj osobi. Ta spoznaja mijenja naše vlastite živote. U drugima otkrivamo Božju prisutnost; vidimo ga u svakom koga sretnemo ili čujemo o njemu. A na

neki način, Bog skrbi za nas kroz one koji su nam blizu.

Štoviše, naš način gledanja, razmišljanja, govorenja i djelovanja bit će vođen i obogaćen ljubavlju. Sveti Josemaría je živio i učio druge da žive ljubav koju je sažeo u pet glagola: „Moli, šuti, razumi, oprosti... i nasmiješi se.“[5] Zapravo, to je isti stav koji majka ima prema svom sinu. Njezin majčinski pogled uvijek omogućuje da ga ljubi, da kada je moguće pronađe opravdanje za njegovo ponašanje i da ga podrži svojom pomoći u njegovim ponekad nesigurnim koracima.

„Brate,“ napisao je jedan crkveni otac, „preporučujem ti ovo: neka suosjećanje uvijek prevlada u tvom srcu, dok ne osjetiš suosjećanje koje Bog osjeća za svijet.“[6] Molimo Mariju, Majku milosrđa, za dar neprekidnog pouzdanja u Božju ljubav prema nama. Tako će nam biti

lakše opraštati pogreške drugih,
ljubiti ih i pomagati onakvima kakvi
jesu.

[¹] Sveti Josemaría, *Put*, br. 711.

[²] Papa Franjo, *Misericordiae Vultus*,
br. 9.

[³] Benedikt XVI, *Angelus*, 16. rujna
2007.

[⁴] Papa Franjo, *Evangelii Gaudium*,
br. 179.

[⁵] Pilar Urbano, *Čovjek Vile Tevere*,
pogl. 7.

[⁶] Sv. Izak Sirijski, *Asketski ogledi*, 1.
serija, br. 34.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/
meditacije-ponedjeljak-drugog-tjedna-
korizme/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-ponedjeljak-drugog-tjedna-korizme/) (7.08.2025.)